

Sygnatura akt I C 136/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 26 lutego 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Sznajderska

Protokolant: Magdalena Baranowska

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2013 roku we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...)w W.

przeciwko M. D.

- o zapłatę

I. uchyla wyrok zaoczny z dnia 13 września 2011 roku;

II. oddala powództwo;

III. zasądza od strony powodowej (...)w W. na rzecz pozwanego M. D. kwotę 3069 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt I C 136/11

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...)w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. D. kwoty 13 038,01 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu tj. 14 lutego 2011 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. Strona powodowa wskazała, iż w dniu 2 września 2009 roku kierujący należącym do pozwanego samochodem marki F. (...)o numerze rejestracyjnym (...)D. W. (1) uderzył w L. w samochód marki A. o numerze rejestracyjnym (...)należący do B. O. i kierowany przez K. B.. W wyniku uderzenia uszkodzony został pojazd marki A. oraz obrażenia odnieśli jego małoletni pasażerowie. W dacie zdarzenia na pojazd marki F. (...)nie zawarto umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów. Szkodę rzeczową poszkodowanego właściciela samochodu marki A. uregulowało brytyjskie biuro ubezpieczycieli komunikacyjnych. Brytyjskie biuro ubezpieczycieli komunikacyjnych wezwało stronę pozwaną do refundacji poniesionych wydatków obejmujących odszkodowanie oraz celowo poniesionych kosztów w wysokości £ 2 528,93, która stanowiła równowartość 12 698,52 zł. Żądana kwota została przez stronę powodową zapłacona. Koszt operacji bankowych wyniósł 60,33 zł. Strona powodowa wezwała pozwanego oraz kierującego pojazdem marki F. (...)do zwrotu w/w kwot. Należność nie została uregulowana. W związku z tym strona powodowa poniosła koszty związane z tłumaczeniem dokumentów na potrzeby procesu sądowego w kwocie 217,16 zł, do zwrotu których wezwano pozwanego. Na dochodzoną kwotę składa się ponadto koszt uzyskania danych adresowych w kwocie 62 zł. Na posiadaczu pojazdu ciąży obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia. Posiadacz pojazdu, który nie zawarł umowy ubezpieczenia i sprawca wypadku kierujący pojazdem nie posiadającym ochrony ubezpieczeniowej w dacie szkody zobowiązani są solidarnie do zwrotu wypłaconych przez stronę powodową kwot i poniesionych celowych kosztów. Kierowane przez stronę powodową wezwania do zapłaty pozostały bez reakcji.

Dnia 13 września 2011 roku wydano w niniejszej sprawie wyrok zaoczny.

W sprzeciwie od wyroku zaocznego pozwany podniósł, iż w momencie wyrządzenia szkody nie był od ponad roku właścicielem pojazdu. W dniu 8 kwietnia 2008 roku pozwany zbył przedmiotowy samochód M. B. (1). Samochód F.

(...) o numerze rejestracyjnym (...) ubezpieczony był w (...) Zakładzie (...) od dnia 26 maja 2008 roku do dnia 25 maja 2009 roku. Ubezpieczającym była M. B. (2). Obowiązkowe ubezpieczenie OC może zawrzeć tylko posiadacz pojazdu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 2 września 2009 roku kierujący samochodem osobowym marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) D. W. (1) spowodował w L. kolizję drogową z samochodem osobowym marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) kierowanym przez Kim B.. W wyniku kolizji uszkodzone zostały oba pojazdy. Koszty naprawy pojazdu marki A. (...) wyniosły £ 2 199,07.

dowód: zawiadomienie o szkodzie z tłumaczeniem na język polski, k. 18, 19,

formularz powypadkowy z tłumaczeniem na język polski, k. 20, 21,

oświadczenie kierowcy z tłumaczeniem na język polski, k. 22, 23,

pouczenie z tłumaczeniem na język polski, k. 24, 25,

szkic sytuacyjny z tłumaczeniem na język polski, k. 26, 27,

pismo z 9.06.2010 r. z tłumaczeniem na język polski, k. 83 – 85,

dokumentacja zdjęciowa, k. 49 – 55,

kosztorys z tłumaczeniem na język polski, k. 42 – 48,

rachunki z tłumaczeniem na język polski, k. 36 – 41

Posiadacz pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w dacie kolizji nie miał zawartej umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego. Umowa M. B. z (...) S.A. zawarta została na okres od dnia 26 maja 2008 roku do dnia 25 maja 2009 roku i nie została przedłużona.

dowód: pismo Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego z 17.12.2009 r., k. 30, 31,

korespondencja elektroniczna z 18.02.2010 r., k. 32

Dnia 12 stycznia 2010 roku strona powodowa zwróciła się do M. S. W. i. A.o uzyskanie informacji dotyczących pojazdu marki F. (...)o numerze rejestracyjnym (...). Z danych C. E. P. i. K.wynikało, iż zgodnie ze zgłoszeniem z dnia 22 czerwca 2007 roku właścicielem pojazdu był pozwany.

dowód: pismo MSWiA z 28.02.2010 r., k. 28, 29

Pismem z dnia 9 czerwca 2010 roku Biuro (...) w M. (Wielka Brytania) wezwało stronę powodową do zwrotu poniesionych wydatków związanych z likwidacją szkody samochodu marki A. (...) w kwocie £ 2 528,93. Strona powodowa dnia 18 czerwca 2010 roku uiściła na rachunek (...) Biura (...) w M. kwotę 12 698,52 zł stanowiącą równowartość kwoty £ 2 528,93. Strona powodowa poniosła dodatkowe koszty związane z w/w transferem środków płatniczych w łącznej kwocie 60,33 zł.

dowód: wyciągi bankowe z 18.06.2010 r., k. 56 – 58

Strona powodowa zwróciła się do M. S. W. i. A.w celu ustalenia adresów zamieszkania właściciela pojazdu marki F. (...)oraz sprawy kolizji z dnia 2 września 2009 roku. W odpowiedzi uzyskano jedynie dane pozwanego. Ze względu na zbyt małą liczbę danych M.nie miało możliwości wskazania adresu zamieszkania sprawcy kolizji. Za udostępnienie danych strona powodowa uiściła opłatę w kwocie 62 zł.

dowód: pisma MSWiA z 19.10.2010 r., k. 59, 60,

wyciąg bankowy z 22.09.2010 r., k. 61

Strona powodowa zwróciła się do pwn.pl sp. z o.o. we W. o wykonanie tłumaczenia dokumentów sporządzonych w języku angielskim i przesłanych przez Biuro (...) w M.. Koszt tłumaczenia w kwocie 217,16 zł uiszczony został przez stronę powodową.

dowód: faktura VAT nr (...), k. 77,

wyciąg bankowy z 3.12.2010 r., k. 78

Strona powodowa wezwała pozwanego oraz sprawcę kolizji do zapłaty równowartości odszkodowania wypłaconego Biuru (...) w M. oraz poniesionych przez stronę powodową wydatków związanych z likwidacją przedmiotowej szkody. Korespondencja zawierająca wezwania do zapłaty nie została podjęta przez adresatów.

dowód: wezwania do zapłaty z 21.06.2010 r., k. 62, 64,

wezwanie do zapłaty z 24.06.2010 r., k. 65,

wezwanie do zapłaty z 12.08.2010 r., k. 67,

wezwanie do zapłaty z 9.09.2010 r., k. 69,

wezwania do zapłaty z 26.10.2010 r., k. 73, 75,

wezwanie do zapłaty z 6.12.2010 r., k. 76,

kserokopie nieodebranych przesyłek, k. 63, 66, 68, 74,

reklamacja, k. 70,

odpowiedź na reklamację, k. 72

Na mocy umowy z dnia 2 kwietnia 2008 roku pozwany sprzedał M. B. pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

dowód: umowa z 2.04.2008 r., k. 115,

przesłuchanie pozwanego, k. 170, 171

Nabywcę pojazdu, M. B. w okresie od 26 maja 2008 r. do 25 maja 2009 r. łączyła umowa ubezpieczenia OC z (...) SA.

dowód: pismo MSWiA z 28.02.2010 r., k. 28, 29

pismo Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego z 17.12.2009 r., k. 30, 31,

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na mocy art. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/26/WE z dnia 16 maja 2000 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG i 88/357/EWG zwanej również czwartą dyrektywą w sprawie ubezpieczeń komunikacyjnych, jeżeli niemożliwa jest identyfikacja pojazdu lub jeżeli w okresie dwóch miesięcy od wypadku niemożliwa jest identyfikacja zakładu

ubezpieczeń, strona poszkodowana może zwrócić się o odszkodowanie do organu odszkodowawczego w Państwie Członkowskim, w którym na stałe zamieszkuje. Organ ten wypłaca odszkodowanie, a następnie zgłasza roszczenie wobec funduszu gwarancyjnego w Państwie Członkowskim, w którym pojazd ma stałe miejsce postoju. Przepis ten nakazywał ponadto odpowiednie zastosowanie art. 6 ust. 2 czwartej dyrektywy w sprawie ubezpieczeń komunikacyjnych. W oparciu o wskazany art. 6 ust. 2 fundusz gwarancyjny w Państwie Członkowskim, który dokonał zwrotu kosztów wypłaconego odszkodowania dysponuje subrogacją strony poszkodowanej w jej prawach przeciwko osobie, która spowodowała wypadek.

Powyższa kwestia została w szerszym zakresie unormowana w treści ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 roku, nr 124, poz. 1152 z późn. zm.). Na mocy art. 124 pkt 1 w/w ustawy Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, wobec zagranicznych biur narodowych oraz wobec organów odszkodowawczych z państw członkowskich Unii Europejskiej, odpowiada za wykonanie zobowiązań wynikających z wypadków, które miały miejsce na terytorium państw, których biura narodowe są sygnatariuszami Porozumienia Wielostronnego i powstałych w związku z ruchem pojazdów mechanicznych zarejestrowanych w Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem pojazdów mechanicznych sił zbrojnych. Art. 132 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych stanowi natomiast, że sprawca szkody i posiadacz pojazdu, którzy nie dopełnili obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, ponoszą solidarną odpowiedzialność z tytułu wypłaconego odszkodowania i kosztów poniesionych przez Biuro na wykonanie zobowiązań, o których mowa w art. 124 powołanej wyżej ustawy.

Bezspornym w niniejszej sprawie był fakt wyrządzenia szkody na mieniu przez kierującego samochodem osobowym marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) D. W. (1) w związku z kolizją drogową z dnia 2 września 2009 roku, która miała miejsce w L.. Posiadacz pojazdu marki F. (...) w dacie zdarzenia nie był stroną umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego. Poszkodowany w kolizji z dnia 2 września 2009 roku słusznie zatem zwrócił się do Biura (...) w M. o wypłatę odszkodowania. Odszkodowanie zostało wypłacone, dlatego też Biuro (...) słusznie zwróciło się do strony powodowej o zwrot kwoty wypłaconego poszkodowanemu odszkodowania. Roszczenie regresowe o zapłatę odszkodowania przeszło zatem na stronę powodową, której przysługuje dodatkowo roszczenie o zwrot wszelkich kosztów poniesionych w związku z wypłatą odszkodowania. Wysokość dochodzonego przez stronę powodową roszczenia pozostawała w niniejszej sprawie bezsporna.

Zgodnie z treścią art. 366 § 1 k.c. kilku dłużników może być zobowiązanych w ten sposób, że wierzyciel może żądać całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna, a zaspokojenie wierzyciela przez któregośkolwiek z dłużników zwalnia pozostałych. W oparciu o wskazany przepis strona powodowa zdecydowała dochodzić swojego roszczenia nie od sprawcy kolizji – D. W. (2), lecz od pozwanego, który w ocenie Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych jako właściciel pojazdu zobowiązany był do zawarcia umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Podstawę prawną żądania pozwu stanowił wskazany wyżej art. 132 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Przepis ten pozostaje w bezpośrednim związku z art. 23 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, który stanowi, że posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Ponieważ w ustawie o ubezpieczeniach obowiązkowych nie zawarto definicji posiadacza pojazdu mechanicznego, zastosowanie w tej kwestii mają odpowiednie przepisy kodeksu cywilnego. Zgodnie z treścią art. 336 k.c. posiadaczem rzeczy jest zarówno ten, kto nią faktycznie włada jak właściciel (posiadacz samoistny), jak i ten, kto nią faktycznie włada jak użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lub mający inne prawo, z którym łączy się określone władztwo nad cudzą rzeczą (posiadacz zależny). Obowiązek zawarcia obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ciąży na posiadaczu pojazdu mechanicznego, nie zaś na jego właścicielu.

Wprawdzie z informacji uzyskanej z C. E. P. i. K. wynika, iż ostatnim właścicielem pojazdu marki F. (...) był zgodnie ze zgłoszeniem sprzedaży z dnia 22 czerwca 2007 roku pozwany, jednakże jak wskazał Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny w piśmie z dnia 17 grudnia 2009 roku, w dniu 26 maja 2008 roku zawarta została pomiędzy (...)

S.A.a M. B.umowa obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza przedmiotowego pojazdu. Umowa zawarta została na okres od dnia 26 maja 2008 roku do dnia 25 maja 2009 roku. Skoro wzmianka o nabyciu pojazdu przez pozwanego dotyczy roku 2007, zaś umowa obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza przedmiotowego pojazdu zawarta została w roku 2008 i jako osobę ubezpieczoną wskazano M. B., strona powodowa winna dochodzić roszczenia właśnie od niej jako od posiadacza pojazdu solidarnie ze sprawcą kolizji. Pozwany zbył na mocy umowy z dnia 2 kwietnia 2008 roku właśnie na rzecz M. B.samochód osobowy marki F. (...)o numerze rejestracyjnym (...). Pozwany nie był zatem w niniejszej sprawie legitymowany biernie i dlatego też powództwo nie mogło zostać uwzględnione.

Pozwany złożył skutecznie sprzeciw od wyroku zaocznego z dnia 13 września 2009 roku. Art. 347 k.p.c. stanowi, iż po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Mając powyższe na względzie należało orzec, jak w punktach I i II sentencji wyroku.

Powództwo oddalone zostało w całości, zatem orzeczenie o kosztach oparto na treści art. 98 § 1 k.p.c., na mocy którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Pozwany w niniejszej sprawie poniósł koszty w postaci opłaty sądowej od sprzeciwu od wyroku zaocznego w kwocie 652 zł, kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2 400 zł (§ 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 roku, nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, co łącznie wyniosło 3 069 zł.